

18.09.2012 г. / 13:45:19

Вяра

01.10 по еретическия, †18 септември по православния календар - Св. преподобни Евмений. Св. мъченица Ариадна

В памет на преподобния наш отец Евмений, епископ Гортински (VII в.)

Свети Евмений. Фрагмент от стара стенопис в Света Гора-Атон

Свети Евмений още от младите си години благоугодил на Бога с добродетелния си живот. Той вървял по тесния път, който води в Царството Небесно, следвайки думите на Господа: *“Подвизавайте се да влезете през тесните врата”* (Лук. 13:24). Който иска да влезе през тези врата, трябва да се освободи от два тежки товара - грижата за имуществото и грижата за тялото.

Свети Евмений се отказал от имуществото си и го раздал на бедните, като помнел колко трудно е за богатия да влезе в царството Божие. Защото кой обременен с пристрастие към богатството може да влезе в тесните небесни врата? Добър съвет дал Господ на момъка, който Го запитал какво да стори, за да има живот вечен: *"Ако искаш да бъдеш свършен - рекъл му Господ, - иди, продай имота си, и раздай на сиромаси; и ще имаш съкровище на небето"* (Мат. 19:21). Служещият на мамона (1) не може да служи на Бога и обремененият с тежестта на богатствата не ще мине през тесните небесни врата, както камила не може да мине през иглени уши. Както този, който желае да премине през някое тясно място, трябва да свали не само товара си, но и дрехата си, така и желаещият да бъде на небесата раздава на бедните не само излишъка от своето имущество, но и необходимото, дори дрехата, покриваща тялото, подражавайки на Господа.

Такъв именно бил и свети Евмений: той смятал всичко за тлен, от всичко се отказал, всичко оставил, за да последва Христа, само Него да придобие и с Него да се сподоби. Като се отказал от имуществото си, той го свалил от себе си като някаква дреха и облякъл с него сиромасите, голите и нуждаещите си. Освободил се от всички земни пристрастия, той встъпил на тесния път на нищетата и преминал през тесните врата към небесното богатство.

Преподобният се отказал и от другото бреме - грижата за тялото. С подвизи, трудове, въздържание, пост и бдение той умъртвил плътските похоти и направил тялото си леко, отбягвайки всяко угаждане на плътта и сластолюбие, защото, както казва апостолът, *"Който се подвизава, от всичко се въздържа"* (1Кор. 9:25). Той се въздържал от всичко, което охранява тялото, утежнява мисълта и поражда страсти. Не давал сън на очите си, докато не очистил своята душа и тяло от страстите и не станал обител на Светия Дух.

Така, отхвърлил от себе си тежкото бреме на имуществото и всички плътски страсти, той станал способен да премине по тесния път и през тесните врата, които водят във вечния живот.

И тъй като добродетелният живот на свети Евмений сияел като светилник и бил полезен за всички, той бил избран на престола на Гортинската църква (2) и сякаш поставена в свещника свещ просветил паството си, озарявайки като слънце Христовата църква с делата и поученията си, защото на светлината на света подобава с дела да предваря словото, подобно на това, както сиянието предваря самия светилник.

И така, свети Евмений пребивавал на епископския престол и учел духовните си чеда преди всичко с дело, като с чистия си и богоугоден живот бил образец за цялото стадо, а после започнал да ги поучава и със слово. Отначало той сам станал като че светлина, а после просветил и другите, сам ден и нощ се поучавал в Господния закон, а после наставил и други в него, сам придобил чиста съвест и очистил съвестта на други.

Той бил много милостив, според значението на името си (3), и животът му бил изпълнен с делата на милосърдието. Свети Евмений бил баща за сираците, богатство за бедните, подател на просещите, утешител за скърбящите, целител за болните и предивен чудотворец.

Веднъж с молитвата си светецът умъртвил устремилата се към него голяма змия, но още по-голямо чудо извършил, потъпквайки адската змия - дявола, като го победил с молитва и го прогонил от повереното му Христово стадо.

И не само в Гортина, но и в Рим (4) свети Евмений се въоръжил против бесовете. Когато пристигнал в Рим, със знаменията и чудесата си той изумил мнозина: прогонвал бесове от хората, изцелявал болни и умиротворявал

враждуващи и гневни.

После посетил и Тиваида (5), където по време на суша свалил с молитвата си дъжд от небето. По-късно мирно починал в тази страна и преминал от временния живот във вечния и нескончаемия (6). Неговото честно тяло било пренесено в Гортина, на мястото на служението му, и погребано с почести.

1. Думата “мамон” е от халдейски или сирийски произход и означава имение, богатство, земни блага, на които човек възлага надеждата си. По този начин думата изразява не само богатството, но и любовта, привързаността към него. В Новия Завет мамон е представен като някакво божество, покровителстващо богатството (виж Мат. 6:24).

2. Гортина или Гортин, в древността бил голям град на остров Крит, при река Летея (сега Иеропотамо). Руините му са запазени и до днес.

3. Евмений в превод от гръцки означава благосклонен, доброжелателен, милостив.

4. Тук трябва да се разбира Константинопол, който бил наричан Нов или Втори Рим. Това тълкуване най-много съответства на смисъла на цялото житие и хода на описваните събития.

5. По думите на църковните песнопения свети Евмений не се отправил в Тиваида доброволно, а бил заточен там от враговете на православната вяра (Служба на свети Евмений, канон, песен 7, тропар 2). Той бил заточен за това, че “унизил мрачните ереси” на монотелитите, признаващи в Христа само една воля - Божествената.

6. Дейността и кончината на свети Евмений се отнасят към VII в.

Тропарь преподобному Евмению, епископу Гортинскому

глас 7

Пощением житие твое украсил еси,/ нищия возлюбив,/ и тем
раздал еси все имение твое,/ в добродетелех возсиял еси, яко
солнце,/ плачущия утешая и скорбящия веселя,/ и нам
испроси, молимся,/ молитвами твоими, Евмение отче,// от
Христа грехов прощение.

Кондак преподобному Евмению, епископу Гортинскому

глас 2

Свѣтом Божѣственным просветѣвся, всеблаженне,/
просвещаети ны,/ любѣвию поющия твоѣ честное и славное/ и
святое, отче, преставление,/ иерарше Евмение,// моля
непрестанно о всех нас.

*(Просветил се с Божествената светлина, всеблажени,
просвещаваш нас, възпяващите с любов твоего честно,
славно и свято преставяне, отче иерарше Евмение, моли
непрестанно за всички нас.)*

Величание преподобному Евмению, епископу Гортинскому

Величаем тя,/ святителю отче Евмение,/ и чтим святую
память твою,/ ты бо молиши о нас// Христа Бога нашего.

*В времето на свети Евмений светата Църква била
вълнувана от нечестивата ерес, наречена монотелитство.
Еретиците монотелители учели, че Богочовекът Господ
Иисус имал само божеска, но не и човешка воля.*

*Верен пастир на Христовото стадо, светителят Евмений
се стремял да запази мира в Църквата. Твърд противник на*

ереста, той употребил много усилия отечески да убеди еретиците да се откажат от лъжеучението си и да се върнат в лоното на Църквата.

(ЗА СЪЖАЛЕНИЕ **ДНЕС СВЕТСКАТА БЪЛГАРСКА "ПРАВОСЛАВНА" ЦЪРКВА Е ПРИЗНАЛА ПОДОБНА НА ДРЕВНАТА ЕРЕС, В ЛИЦЕТО НА СЪВРЕМЕННИТЕ МОНОФИЗИТИ, ЗА "ЦЪРКВА СЕСТРА" ПО СИЛАТА ДОГОВОРА ОТ ШАМБЕЗИ ПОДПИСАН МЕЖДУ ЕРЕТИЦИТЕ И ВСИЧКИ ОФИЦИАЛНИ "ПРАВОСЛАВНИ" "ЦЪРКВИ". През 1990 г.** Те са приели "Общо Изповедание на Православната Вярa". **Според този договор се смята, че Монофизитите са били винаги православни (?!),** че всички, които са били анатемосани от Отците в миналото, не са еретици. ОСВЕН ТОЗИ БОГОХУЛЕН АКТ ОФИЦИАЛНИТЕ "ЦЪРКВИ" ИЗВЪРШВАТ ПРЕДИ ТОВА И ДРУГ ПОДОБЕН - НА **07.12.1965г. ТЕ И КАТОЛИЦИТЕ ЕДНОВРЕМЕННО "ВДИГАТ АНАТЕМИТЕ ОТ 1054"**. ТАКА ВСИЧКИ ПОМЕСТНИ "ПРАВОСЛАВНИ" ЦЪРКВИ ЗАЕДНО С ТЕХНИТЕ ДУХОВНИЦИ И МИРЯНИ СА ПОПАДНАЛИ ПОД АНАТЕМИТЕ ИЗРЕЧЕНИ ОТ СВЕТИТЕ ОТЦИ НА ЦЪРКВАТА СРЕЩУ ЕРЕСТЕ! СЛЕД ТАЗИ ОТКРИТА ХУЛА СРЕЩУ СВЕТИЯ БОЖИ ДУХ, ГОВОРИЛ ЧРЕЗ СВЕТИИТЕ, ТЕ ОБРАЗУВАТ ЕРЕТИЧЕСКИ СБОРИЩА НАРЕЧЕНИ "ИКУМЕНИЧЕСКИ АСАМБЛЕИ" НА КОИТО, ЗАЕДНО С ЮДЕИ, ШАМАНИ, МЮСЮЛМАНИ, БУДИСТИ, ПРОТЕСТАНТИ, МОНОФИЗИТИ И КАТОЛИЦИ, ЗАПОЧВАТ ДА ТВОРЯТ НОВАТА ЕДИННА ВЯРА В МЕСИЯТА НА САТАНА - АНТИХРИСТА. ЕДНА ЕДИНСТВЕНА ЦЪРКВА В СВЕТА ОТКРИТО И ЯСНО ПОВТАРЯ В СВОЕТО ИЗПОВЕДАНИЕ РЕШЕНИЯТА НА СВЕТИТЕ СЪБОРИ И ТЕХНИТЕ АНАТЕМИ, А СЪЩО АНАТЕМОСВА НОВАТА СВРЪХ ЕРЕС НА ИКУМЕНИЗМА И ПОДБУДИТЕЛИТЕ И - МАСОНСТВОТО И КОМУНИЗМА! ЗА ПОДРОБНОСТИ: [КЪДЕ СЕ Е СЪХРАНИЛО ПРАВОСЛАВИЕТО](#)).

В памет на света мъченица Ариадна (II в.)

Света мъченица Ариадна пострадала за Христа при царуването на нечестивия император Адриан (управлявал от 117 до 138 година)*. Тя била робиня на някой си Тертил, управител на град Примниса във Фригия**.

Когато по случай рождения ден на сина си Тертил извършвал тържество в идолския храм и принасял жертви, като се покланял на бесовете и ликувал заедно с целия си дом, с приятелите и съседите си, света Ариадна останала вкъщи и не пожелала да иде в идолското капище, за да празнува заедно с господаря си.

Тогава той се разгневил и започнал да я бие без пощада, повесил я и заповядал да режат тялото ѝ с железни остриета. После затворил света Ариадна и дълго време я измъчвал с глад, принуждавайки я да се отрече от Христа и да се поклони на бездушните идоли, но накрая я освободил от тъмницата и тя напуснала града.

Тертил съжалил за това и тръгнал да я преследва заедно със слугите си.

Света Ариадна се обърнала и като видяла преследвачите си, побягнала. Тя стигнала до една скала и започнала да моли

Бога да я избави от ръцете на враговете.

И веднага
по
Божественото
повеление
скалата се
разтворила,
светицата
влязла вътре
в камъка и
двете
половини на
скалата се
съединили
отново. Това
чудо сторил явилият се Господен ангел.

Преследвачите били обзети от страх, започнали да се сражават помежду си, наранили се взаимно с копията и загинали. Така Господ избавил рабинята Си от ръцете на нечестивите, като птица от примките на ловеца.

С нейните молитви да избави и нас от враговете ни и заедно със света Ариадна да ни сподоби да тържествуваме в небесна радост вовеки. Амин.

** Светата мъченица се преставила в края на царуването на Адриан.*

*** Фригия - голяма област в Мала Азия, заемаща първоначално цялата средна част от западната половина на полуострова и принадлежащия по-късно на Мизия южен бряг на Пропонтида (Мраморно море) до Хелеспонт (Дарданелите). Областта граничела на запад с Мисия, Лидия и Кария, на юг с Ликия, Писидия, Ликаония, на изток - с*

Кападокия, на север - с Галатия и Витиния.

ЧЕТИ-МИНУТЕ

{{_LINK1_}}